

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. XCII.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

phetas, ita ut ante fecerant, in multis locis explicare de mundano quodam Messiaë regno, ad quod suo etiam tempore suscitandi essent Patriarchæ, in quo errore non nihil forte confirmati sunt ex loco Apoc. xx. 4. male intellecto, ut ita non mirum sit, satis magnam etiam Christianorum multitudinem vanitati huic adhaesisse. Notum quippe est, quantum, etiam aliis in rebus, Judaicis Scripturæ interpretationibus, ubi cum Evangelio consistere posse viderentur, antiqua inhaerit Ecclesia, ob frequentem cum hisce Judæis conversis, qui maxime, & plurimi erant ex Essæis, conversationem. Atq; hinc etiam mos ille antiquus Scripturam sensu mystico ubique interpretandi, qui Origeni præ cæteris familiaris fuit, exortus est, idem enim etiam ante Christi tempora ab Essæis factum fuisse jamdudum observarunt peritissimi Philologi.

XCII. Recte proinde, ut ad institutum redeam, à Summè Venerabili Domino Præceptore cum Caselio observatum est, illa demum esse *αληθῶς καθολικὰ*, quæ Religiosissimi omnibus seculis, omnibus locis inter se consentientia tradiderunt, adeoque Chiliasmum ab illo multum abesse, ut pro Catholico haberi possit. Ad illa autem D. Animadvertens ita §. 9. respondet, ut suæ causæ potius officiat quam nostræ. Pergit enim ulterius & nec illa vult pro catholicis haberi, quæ religiosissimorum omnium consensu sunt approbata. (tantum scilicet abest, ut Chiliasmus, cui semper contradictum est, pro tali possit haberi) unde licet cap. LXIII. Esaiæ de passione Christi à totâ religiosâ Antiquitate explicetur, falso tamen id ita explicari asserit. Non opus arbitror, hac de causâ D. Animadvertenti novas movere controversias, cum nemo orthodoxorum docuerit, illa omnia pro plane infalli-

bilibus esse suscipienda, quæ à religiosissimis omnibus seculis, consentientibus inter se opinionibus tradita fuerunt, quamvis verè sint catholica, & maximam nec contemnendam habeant veritatis præsumptionem, à qua temere discedere non licet. Hinc, ut adductum D. Animadvertentis Exemplum paucis attingam, satis audacter agunt Chiliastæ, dum locum Esa. LXIII. à religiosissimis omnibus ita expositum, de passione Christi agere negant, saltem ut novum aliquod pro suo Chiliasmo inde cudere possint argumentum. Ita siquidem hoc dictum exponit Uxor D. Animadvertentis in Glaubens. Gespräch p. 826. *Als denn aber wird dein Kleid schon mit Blut besprenget seyn (cum scilicet Christus bestiam in lacum ardentem præcipitabit, id quod fiet sub finem judicii bellicosi, ante regnum Chiliaisticum instituendi) denn da wirstu schon das Gericht über Babel vollführet haben/ der du aus Edom und Bazra Esa. LXIII. I. wirst kommen/ und dein Kleid blutig machen als ein Held/der von einer Schlacht zur andern gehet/ und von Edom kommt gegen das Thier.* Vult itaque illa dictum hoc Esaiaæ exponere de pugnâ Christi ante regnum chiliaisticum, cui oppono sequentia Argumentâ: In pugnâ Chiliaisticâ Christus non erit in angustiis; sed sine labore hostes vincet, ut docent Chiliastæ: vid. quæ adducta sunt n. LX. LXIII. In pugnâ Esa. LXIII. autem Christus fuit in angustiis, ut patet ex v. 5. Ergo: Pugna hæc non est pugna chiliaistica. Item: In quâcunque pugnâ Christus torcular solus calcavit, nullis ipsi assistentibus, illa non est Chiliaistica, cum in pugnâ chiliaisticâ sancti futuri sint com militones Christi, vid. quæ num. LIX. seqq. ex scriptis Chiliastrarum allata sunt: At in pugnâ Esa. LXIII. Christus solus torcular calcavit, nullis ipsi assistentibus,

bus, v. 3. 5. Ergo pugna hæc non est chiliastica. Alia jam prætereo. Non minus etiam dictum Vincentii D. Animadvertenti displicet, quod in programmate similiter allatum erat: Teneamus, quod semper, ubiq; & ab omnibus creditum fuit. Vult enim hic præsupponi, si scilicet vera sint. At Vincentius ex eo veritatis non contemnendam, licet nec absolutam præsumptionem vult ostendere, quando aliquid semper, ubique & ab omnibus creditum est. Quomodo ergo poterit illud hic præsupponere, quod hoc ipso tanquam ignotum vult ostendere? Simpliciter enim alias dixisse debuisset: Teneamus quod verum est; imo si aliquid verum jam esse constat, tenendum illud est, sive approbetur ab omnibus sive à nullis. Quamvis non diffitear, facere ad ulteriorem confirmationem in veritate, & ad refutationem contradicentium, si ostendere simul possimus, eandem veritatem quoque ab Antiquitate agnitam fuisse. De chiliasmo autem è contrario verum illud manet, quod multis seculis nihil de eo fuerit auditum, velut in Programmate assertum est. Nec obstat hic, quod D. Animadvertens §. 9. promittit, syllabo testium se demonstraturum esse, quod omnibus seculis subinde quidam dogma hoc agnoverint. Non enim spectandum hic quid unus aut alter privatim senserit; sed quid docuerit publicus aliquis & illustri cœtus: Et præterea solet D. Animadvertens in hujusmodi testimoniis citandis haud raro ita se gerere, ut multo plus ex iis inferat, quam ipsi Autores intenderunt, ut ex allegatione Conc. Nicæni constat.

XCIII. Agnoscat autem D. Animadvertens, quod dum Axioma illud Vincentii & Caselii rejicit, ipse etiam sui chiliasmi fulcrum haud minimum evertat.